

VII ZAKLJUČAK

Kraj 2011. godine na medijskoj sceni u Srbiji obeležilo je intenziviranje pretnji usmerenih, pre svega, na lokalne medije i njihove novinare, sve gori radno-pravni položaj zaposlenih, koji, usled netransparentne vlasničke strukture ili gubljenja interesa vlasnika za dalje poslovanje u medijskom sektoru u Srbiji, ne znaju ili nemaju kome da se obrate, kako bi naplatili svoje zarade i ostvarili elementarna prava, čak i na nacionalnim televizijama. Istovremeno, nepotvrđene informacije, kao one u slučaju kupovine udela VAC medijske grupe u više srpskih medija od strane jednog domaćeg lista, uz navodnu finansijsku i političku podršku „državnog vrha“, daju razlog za zabrinutost da vlast nije spremna da se istinski povuče iz medijskog vlasništva, niti da se odrekne uticaja koji vrši na medije, pri čemu bi ostvarivanje takvog uticaja finansirala netransparentnim trošenjem javnih sredstava. Nespremnost vlasti da razume medijske potrebe, pokazalo je i usvajanje kontroverznog Zakona o kinematografiji. Samo nekoliko meseci nakon usvajanja Medijske strategije, kojom se Vlada obavezala da će otkloniti protivrečnosti u zakonodavstvu koje uzrokuju ozbiljne poremećaje u funkcionisanju sistema javnog informisanja, Vlada je ponovo predložila, a Skupština usvojila, još jedan zakon koji je u direktnoj suprotnosti sa sistemskim medijskim propisima. Samo nekoliko meseci nakon što je u Strategiji prepoznata dužnost uspostavljanja regulatornog okvira kojim se garantuje nezavisan, javan, efikasan i odgovoran rad nezavisnog regulatornog tela iz oblasti radiodifuzije, ista Vlada koja je takvu dužnost i obavezu prepoznala, predlaže usvajanje propisa kojim se udara na finansijske osnove takve nezavisnosti i efikasnosti. Čak i u onim oblastima u kojima se uočava napredak, kao što svakako jeste slučaj sa Strategijom i Pravilnikom o digitalizaciji, razlozi za zabrinutost ne nedostaju. Potencijalni sukob koji bi mogao izbiti između Ministarstva kulture, informisanja i informacionog društva i regulatorne agencije za elektronske komunikacije, oko toga ko planira spektar i po kojim kriterijumima, ukoliko ne bude bio rešen i izglađen, pretili da ugrozi proces digitalizacije, u kojem se napokon krenulo s mrtve tačke.